

به پیشواز ۱۶ آذر!

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست (خط رسمی) صفحه ۲

ضرب و شتم کارگران شرکت واحد را بی پاسخ نگذاریم!

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست
(خط رسمی)

حکمتیستی ۱۴۰

۵ دسامبر ۲۰۱۶ - ۱۵ آذر ۱۳۹۵
دوشنبه ها منتشر میشود

دموکراسی و اعمال

اراده مردم!

امان کفا

فرانسه خود را برای انتخابات ریاست جمهوری سال آتی آماده میکند. انتخاباتی که پس از برکزیت و انتخاب ترامپ آینده نه فقط فرانسه که آینده اروپا و دامنه قدرت راست فاشیست پوپولیست را در غرب تعیین کند.

در انتخابات درونی حزب جمهوریخواه برای تعیین کاندید ریاست جمهوری، فیلون با حداکثر آرا به کاندید این حزب دست راستی در انتخاب ریاست جمهوری برگزیده شد. فیلون از چهره های شاخص راست این حزب، مدعی است که بهبود اوضاع،

پیشروی اقتصادی و حضور قدرتمند این کشور در صحنه بین المللی را به فرانسه "باز می گرداند". انتخاب فیلون در حزب خود، گرچه بیانگر رای این حزب و نه کل مردم فرانسه است، اما فاکتور مهمی در نشان دادن تصویر و انتظاراتی است که قرار است در کمپین های انتخاباتی سال آینده در این کشور مطرح شوند. آنچه که در این میان مهم است، نه انتخاب یکی از چهره های شناخته شده بورژوازی در یک حزب دست راستی در میان هم فکran خود، بلکه شرایط و صحنه ای است که کل بورژوازی و میدیای آن در مقابل کارگر و مردم فرانسه قرار داده اند. این جماعت دست در دست هم داده اند و اعلام کرده اند که ناتوانی احزاب چپ سنتی فرانسه در ارائه پلاتفرمی مقبول و تعیین کاندیدی که شانس پیروزی داشته باشد، ... صفحه ۳

سرهنگ جعفری با باتوم از ناحیه سروگردن مصدوم و بینی دوتن از آنها آسیب جدی دیده است. این است خصلت قانون، محکمه، پلیس و دولتی که پاسدار و خادم ثروت و سرمایه است. دولتی که ابزار بورژوازی برای مهندسی فلات و سرکوب کارگران است. دولت، مجلس، شهرداری، فرمانداری، دستگاه قضایی، حوزه های علمیه و نیروهای امنیتی و نظامی وظیفه ای جز تحمیل استثمار و بی حقوقی به ضرب دستگیری، زندان و شلاق کارگر ندارند. این شغل آنهاست. معاش شان از این راه تامین می شود. حمله به کارگر، انهم کارگران شرکت واحد که بخشی از تسهیلات ایاب و ذهاب و ترانسپورت مردم در شهر بر دوش آنهاست، حمله مستقیم به سطح خدمات رفاهی کل جامعه است.

اما این حمله ای صرفا به کارگران این رشته نیست، هجومی است به تک تک مطالبات رفاهی احاد مردم در سطح کلان شهر؛ حق السکوتی است که از جامعه می گیرند. ... ←

روز یکشنبه ۱۴ آذرماه تهران شاهد یک اتفاق تلخ بود. به دعوت سندیکای واحد، رانندگان و کارگران شرکت اتوبوسرانی تهران به دلیل عدم پرداخت تسهیلات مسکن مقابل شهرداری تهران دست به یک تجمع وسیع زدند. خبرها حاکی است که جناب شهردار که بنا به گفته خود کارگران متهم اصلی املاک نجومی است در یک تباری برنامه ریزی شده با مزدوران نیروی انتظامی سرتاسر خیابان بهشت و پارک شهر را قرق و پادگانی کردند و وحشیانه کارگران را با باتوم و مشت و لگد مورد حمله قرار دادند. بنا به اخباری که سندیکای واحد در این خصوص منتشر کرده سه تن از رانندگان به نام های ناصر محرمزاده، حسن سعیدی و ایرج فدایی توسط

اتحاد!

مظفر ممردی

برای طبقه کارگر و محرومان و دردمندان جوامع بشری، اتحاد زیباترین کلمه و پدیده ای هیجان انگیز است که انسان را به وجد می آورد. اما این پدیده زیبا توسط طبقات حاکمه در جهان به یغما

برده شده است. بزرگ ترین اتحادهای بورژوازی بین المللی و منطقه ای در جهان تشکیل شده است. سازمان ملل، شورای امنیت، اتحادیه اروپا، ناتو، اتحادیه کشورهای خلیج و شمال آفریقا، صندوق بین المللی پول، بانک جهانی، سازمان جهانی کار، اوپک و ده ها و صدها پیمان اقتصادی، سیاسی و نظامی آشکار و پنهان دیگر، جهان را برای بورژوازی و تاخت و تاز سرمایه و استثمار طبقه کارگر و تباهی محرومان جامعه، بدون مرز و محدودیت کرده است. اما در صفوف طبقه کارگر و محرومان جامعه انگار اتحاد کیمیا است، دست نیافتنی است. ... صفحه ۳

تعرض نیروهای امنیتی اتحادیه میهنی به تظاهرات

مردم سلیمانیه محکوم است! حزب کمونیست کارگری کردستان صفحه ۴

آزادی
برابری
حکومت کارگری

به پیشواز ۱۶ آذر!

مذهب کمونیست کارگری - حکمتیست (فط، رسمی)

۱۶ آذر روز دانشجو در ایران اگر چه

با گرمی داشت یک واقعه تاریخی تداعی می شود، اما این روز دیگر بندنافش تنها به یک گذشته دور وصل نیست. تلاش برای کنترل دانشگاه و مبارزات دانشجویی و نگاه داشتن آن در سنت بورژوازی و اسلامیش که سنتا به عهده انجمن های اسلامی بعنوان نهادهای جاسوسی و سرکوب در دانشگاه ها، دفتر تحکیم وحدت بود، تلاشی است به عمر حاکمیت جمهوری اسلامی. اما ۱۶ آذر ۱۳۸۶ و عروج دانشجویان سوسیالیست و چپ ورق را برگردانده و مهر خود را بر این تاریخ زد. دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب با برافراشتن پرچم "دانشگاه پادگان نیست" و "زنده باد آزادی - برابری"، یک نقطه عطف و مهر سنتی دیگر را بر تاریخ جنبش دانشجویی در ایران زد. دانشگاه در ایران، همیشه تریبون و سنگر اعتراض جامعه بوده و امسال نیز باید این تریبون و سنگر را حفظ کرد. امروز بیش از هر دوره ای دانشجویی که به امید دست یابی به تحصیل و مهارت و تخصص، برای قرار گرفتن در موقعیت مناسب تری در بازار کار، به آینده خود، به آینده جامعه، و به نقشی که میتواند در آن ایفا کند، نگاه میکند، در افق خود جز بیکاری، بیکاری، خصوصی تر شدن و گران تر شدن دسترسی به آموزش و پرورش، و دور تر شدن آن از دسترسی فرزندان خانواده های کارگری، و اعضا خانواده های محروم و فقر زده، چیز بیشتری نمی بینند. این شرایطی است که امروز دانشجوی خوشبین به آینده، خوشبین به تغییر و پیشرفت و بهبود، در آن به پیشواز

ضرب و شتم کارگران ...

این تعرض لجام گسیخته را باید پاسخ داد. بورژوازی و دولت حامی شان باید این واقعیت را بپذیرند که تاوان عملکرد و سیاست توهین و تحقیر و تنبیه کارگران و کل جامعه را در خدمت پاسداری از ارکان حاکمیت شان پس خواهند داد.

مردم!

آزادی و سطح کیفیت خدمات رفاهی در جامعه بلاواسطه به مقام و منزلت انسان کارکن در جامعه بستگی دارد. هر جا و به هر میزان که طبقه کارگر با مبارزه خود، قادر به کسب رفاه، اختیار و موقعیت بهتری شده است، به همان اندازه سطح توقعات، آزادی و رفاهیات کل جامعه سیر صعودی بخود گرفته است. هر جا قشون آورده اند و سرنیزه را روی گردن کارگر گذاشته اند، عملا دهان جامعه را با تحمیل استبداد و خفقان بر آن بسته اند. این جهت واقعی حرکت جامعه است. هر جا کارگر حق اش را بگیرد، شهروند هم صاحب اختیار و حق می شود. مبارزه امروز کارگران شرکت واحد برای گرفتن حق مسکن، مبارزه

ای برای تحقق خواست تک تک شما برای حق سرپناه است. امروز بیش از همیشه جا دارد در مقابل صف طویل حاکمین مفت خور، صف آنها که نان و آذوقه و رفاهیات جامعه را روزی تحت نام خطر جنگ و تحریم، روزی با عنوان برجام و سرمایه گزاری گرو گرفته اند، سدی محکم در دفاع از منزلت خود و مطالبه حق برخورداری از رفاه برای کل جامعه ایجاد کرد. جا دارد به این فضای کشنده تحمیل انتظار که هدفی جز سرکوب اکثریت محرومین جامعه و دخل و تصرف و انباشت ثروت بیشتر از جانب دولت و سرمایه داران را در بر ندارد، پایان داد. نمی توان و نمی بایست نظاره گر این تهاجم بود. باید این جانیان صاحب سرمایه و دولت شان را زیر کشید. کمونیسم و افق انقلاب کارگری تنها راهی است که به استثمار و تحقیر و تهدید و ضرب و شتم انسان ها پایان می دهد، و امنیت و رفاه جامعه را به ارمغان می آورد.

حزب کمونیست کارگری -

حکمتیست (خط رسمی)

۵ دسامبر ۲۰۱۶، ۱۵ آذر ۱۳۹۵

و برابری که صدای آن یک دهه قبل در سراسر دانشگاههای ایران بلند شد و مهر خود و حقانیت خود را بر همه ۱۶ آذر های پس از آن زد، به هر شکلی که بتوان، زنده نگاه داشت و زنده تر و رسا تر کرد. باید با اتکا به تجارب جنبش آزادیخواهی و برابری طلبی در دانشگاه ها بار دیگر پرچم این سنت در میادین دانشگاه ها و سالن های تجمعات دانشجویی بر افراشته شود.

حزب کمونیست کارگری حکمتیست

(خط رسمی)

۱۲ آذر ۱۳۹۵

دوم دسامبر ۲۰۱۶

قومی و مذهبی کردن دانشگاه و جامعه در دانشگاههای ایران، سنتی قوی و ریشه دار است. نه وزارت اطلاعات و نه ثنوتوده ایسم و نه دفتر تحکیم و انجمن اسلامی، قادر به زیر خاک کردن این سنت قوی چپ و آزادیخواهانه و برابری طلبانه در دانشگاهها نبوده و نیستند. نباید اجازه داد که صدای اعتراض دانشجوی متعرض، متحد، خوش بین و خواهان بهبود و تغییر، دانشجوی آزادیخواه زیر فشار ارباب خاموش شود.

باید به پیشواز ۱۶ آذر رفت! باید در مقابل دشمنان سنت اعتراضی در دانشگاهها، سنت اتحاد، سنت آزادی

اتحاد...

تصور کنید اگر بجای سازمان ملل و شورای امنیت دولتهای بورژوازی، انترناسیونال کمونیستی و سوسیالیستی طبقه کارگر وجود داشت، اگر بجای ناتو و اتحادیه دولتهای بورژوازی اروپایی و خلیج و غیره، اتحادیه همکاری و همیاری اقتصادی و سیاسی و امنیتی کشورهای دارای حکومت کارگری بود، آن وقت ما شاهد جهانی امن و بدون رقابت سرمایه و جنگ هایش و بدون استثمار و تبعیض و ستم بودیم. اتحاد کثیف و تجاوزگر بورژوازی توطئه ای برای استثمار بیشتر طبقه کارگر، تصرف بازار و رقابت بر سر سود سرمایه ها است. هر کجا سرمایه بخواد سود بیشتر و بازار ارزان تر کار را فتح کند، اگر با راه

انداختن جنگ های محلی و منطقه ای و حتی جهانی هم باشد، یک لحظه دریغ و درنگ نمی کند. اگر لازم باشد دستجات قومی و مذهبی را سازمان می دهد و اگر لازم شود، با ایجاد تفرقه قومی و مذهبی، جوامع مورد نظر خود را متلاشی و تجزیه کرده و مردمانش را به نام این و آن ملت و قوم و طایفه و این و آن مذهب بجان هم می اندازد. جنگ برای بورژوازی جهانی یک بازار است. بازار فروش و آزمایش تولیدات نظامی. خاورمیانه کنونی خصلت نمای عوارض اتحاد نامقدس منطقه ای و جهانی بورژوازی غارتگر، علیه کارگران و مردم این منطقه است اتحاد نامقدس بورژوازی جهانی ضد طبقه کارگر تولید کننده، ضد بشریت متمدن، ضد زن و کودک، ضد انسانیت و آزادی و امنیت جوامع

بشری امروز است. می بینیم که دنیا بدون اتحاد طبقاتی کارگران، بدون حکومت های کارگری، بدون آزادی و برابری و سوسیالیسم به چه منجلابی تبدیل شده است. اگر دنیا دست ما بود. اگر دنیا دست طبقه کارگر که صاحبان واقعی جامعه اند و حکومت های کارگری بیفتند، اولین اتفاق، فروپاشی اتحادهای اقتصادی و سیاسی و نظامی نامقدس بورژوازی جهانی است. اگر دنیا دست طبقه کارگر حاکم در جوامع بشری امروز بیفتد، نه بمبی بر سر کسی فرود می آید، نه کسی از گرسنگی می میرد و نه کودکی از بی دارویی تلف می گردد. اگر دنیا دست حکومت های کارگری و اتحادیه های بین المللی دولتهای طبقه کارگر بیفتد، از بیکاری و فقر و

فحشا و اعتیاد و کار کودکان و تبعیض جنسی خبری نخواهد بود. تقسیم انسان بر اساس قومیت و ملیت و زبان و نژاد و جنس مردود و محکوم خواهد بود. اگر دنیا دست ما بود، رفاه و خوشبختی، برابری و انسانیت، معنای زندگی بشریتی خواهد بود که خود صاحب جامعه و سرنوشت خود خواهد شد. برای رهایی بشریت از منجلاب نظام سرمایه داری و اتحادهای کثیف بورژوازی هر کشور و منطقه و جهان باید به پا خاست. بدون سازمان دادن اتحادهای بزرگ و کوچک طبقاتی کارگران و بدون انقلابات کارگری و برپایی حکومت کارگران، این منجلاب هر روز و ماه و سال بشریت را بیشتر تباه و زندگی اکثریت ساکنین کره زمین را سیاه تر خواهد کرد!

دموکراسی و ...

بخصوص در شرایط فعلی دنیا و پس از برکزیت و انتخاب ترامپ، حاکی از این است که تقابل اصلی میان پلاتفرمهای دو جریان فیلون راست و ماری لوپن اولترا راست در این کشور خواهد بود و مردم باید یکی از این دو کاندید را انتخاب کنند و بس. عبارتی دیگر، دو پرسناژ در این نمایش انتخاباتی نقش اصلی را دارند و آلترناتیو دیگری موجود نیست. همه نقش و اراده مردم در روز انتخابات تقسیم رای به یکی از دو عضو یک خانواده است. یا رای به فیلون با پرچم بهبود اقتصادی به بهای حمله به دستاوردهای طبقه کارگر فرانسه بعنوان مهمترین و تعیین کننده ترین

مولفه دستیابی به این "بهبود". فیلون از همین ابتدا، وضعیت نابسامان اقتصادی فعلی را ناشی از محدودیت های قانونی و "دست و پاگیر" سرمایه در فرانسه می داند. او خواهان ملغی کردن حداکثر ساعت کار هفته (۳۵ ساعت) و افزایش سن بازنشستگی است. در عین حال، فیلون تصمیم دارد "مخارج" دولت، یعنی امکانات رفاهی و حداقل هایی که کارگران در طی سالها مبارزه به بورژوازی و دولتش تحمیل کرده اند، را کاهش دهد. در سیاست خارجی فیلون به نقش فرانسه در اتحادیه اروپا و دخالت بیشتر در بازار مشترک، پایبند است و همراهی با روسیه، مانند پیمان های متفقین در دوره جنگ جهانی دوم علیه فاشیسم

(اینجا داعش در سوریه!!) را راهی مناسب می داند. و یا رای به ماری لوپن با پلاتفرم بهبود اقتصادی از طریق افزایش حداقل دستمزد، کاهش بیکاری و سرمایه گذاری پایه ای در فرانسه، از طریق حمله به "غیر فرانسویان"، کاهش مخارجی که دولت "صرف" "بیکانگان" در فرانسه کرده است. لوپن مدعی است که اتحادیه اروپا به نیروی بازدارنده فرانسه تبدیل شده است و خواهان گرفتن امتیازات بیشتر از این اتحادیه است. او "قدرت فرانسه" را مترادف با نقش بیشتر فرانسه در تعیین و حتی باز تعریف رابطه این کشور با اتحادیه اروپا می داند، تا فرانسه موقعیت "برابری" با آلمان داشته باشد، و به

این ترتیب بر طبل "علیه اتحادیه اروپا" می کوبد. بورژوازی در فرانسه، پس از برکزیت و بی افقی که گریبان سرمایه در انگلیس را گرفته است، سعی در مهار کردن اوضاع دارد. مردمی که چند سال ریاضت اقتصادی به آنها تحمیل شده است، قرار است اینبار به پای صندوق های رای بروند تا یا ادامه همین شرایط و تحمیل ریاضت بیشتر و ادامه حاکمیت احزاب سنتی فرانسه را قبول کنند و یا اعتراض به ریاضت اقتصادی و ضدیت خود با ساختار و احزاب سنتی موجود را حفظ کنند و با امید به بهبود زندگی به سیاهی لشکر لوپن اولترا راست با شعار "فرانسه برای فرانسویان اصیل" تبدیل شوند. .. صفحه ۴

مرکب بر جمهوری اسلامی! زنده باد سوسیالیسم!

تعرض نیروهای امنیتی اتحادیه میهنی به تظاهرات مردم سلیمانیه محکوم است!

امروز یکم دسامبر ۲۰۱۶ نیروهای امنیتی در محل آموزش و پرورش به تظاهرات معلمان و کارمندان و مردمی که برای حمایت از آنها و اعتراض به قطع حقوق و گرسنه و در فقر ننگه داشتند به این تظاهرات پیوسته بودند، با گاز اشک آور و باتوم برقی حمله کردند. در این حمله ده ها نفر دستگیر و تلاش کردند تظاهرات را سرکوب کنند. اما تظاهر کنندگان در مقابل این تعرض ایستادند و آنها را به عقب نشینی واداشتند و دستگیر شدگان را هم آزاد کردند.

صبح امروز نیز نیروهای امنیتی

سلیمانیه به منزل دو تن از اعضای انجمن معلمان ناراضی حمله کرده و به شیوه وحشیانه در جلو چشمان اعضای خانواده شان آنها را دستگیر کردند که هنوز آزاد نشده اند. همچنین بنا به خبر، نیروهای امنیتی اتحادیه میهنی تعقیب و دستگیری فعالین و رهبران اعتراضات اخیر معلمان و توده های مردم سلیمانیه را شروع کرده اند.

دولت اقلیم و اتحادیه میهنی که با جریان گوران (تغییر) مشترکا اداره سلیمانیه را برعهده دارند، گلوی معلمان و کارمندان و کارگران و محرومان را می فشارند، به غارت منابع زندگی شان

پرداخته و در مقابل اعتراض مردم علیه ظلم و زورشان آنها را مجازات می کنند، اتومبیل معلمان ناراضی را آتش می زنند و هنوز به این ها رضایت نداده و لوله سلاح نیروی سرکوب شان را برای ارعاب مردم روبه رویشان گرفته اند.

اتحادیه میهنی که قدرت را در سلیمانیه دارد و به این اعتبار شریک اصلی حزب دمکرات کردستان (پارتی) در دولت اقلیم است، بخشی از درآمد غارت شده را بخود اختصاص داده و به هر قیمتی می خواهد اعتصاب معلمان و مدارس و دانشگاه ها را خاتمه دهد و آنها را مجبور کند با جیب خالی و شکم گرسنه به کار پردازند. ادامه اعتصاب به منزله شکست سیاسی اتحادیه میهنی در کنترل مردم است که با گلگی و انتقاد پارتی به اینکه نمی تواند جلو اعتراضات مردم را بگیرد مواجه شده

است. حزب کمونیست کارگری کردستان، تعقیب و دستگیری نمایندگان کارمندان و ربودن اعضای انجمن معلمان ناراضی و تعرض به حریم خانواده های سازمان دهندگان تظاهرات را عملی ضد آزادی و نقض حقوق ابتدایی مردم کردستان می داند. حاکمان شهر سلیمانیه باید دستگیرشدگان را فوراً آزاد، به سرکوب شهروندان ناراضی خاتمه داده و خواسته هایشان را برآورده کنند.

ما معلمان و کارمندان و توده های مردم ناراضی را فرامیخوانیم که اعتراض و مبارزه خود را به هر شیوه ممکن از مدارس و دانشگاه ها تا میادین و خیابان های شهر برای تحقق خواسته هایشان ادامه دهند!

حزب کمونیست کارگری کردستان
۱ دسامبر ۲۰۱۶

→ این دوراهی کاذبی است که بورژوازی فرانسه در مقابل مردم قرار داده است. دو راهی که توسط میدیای رسمی تبلیغ می شود. تمام آزادی مردم فرانسه در این پروسه انتخاب میان دو جریان دست راستی و چپ سفید دادن به آنها برای تعرض به سطح معیشت، برای تعرض به دستاوردهای اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی چند دهه گذشته خود است. امروز فرانسه بیش از هر دوره دیگری پوچی دمکراسی انتخاباتی را نشان می دهد، خیمه شب بازی که در آن نمایندگان دستچین شده سرمایه، با پشتوانه "اراده" مردم از طریق صندوق های رای، بقدرت می خزند تا هرگونه اعتراض علیه این نظام را مهار و انرا پشتوانه تعرضات بیشتر و گسترده تر به طبقه کارگر و اکثریت محروم جامعه کنند. نتیجه این انتخابات

هرچه باشد، باز این کارگر و مردم فرانسه اند که باید تاوان آن را پرداخت کنند. اگر لوپن انتخاب شود، بی افقی موجود سرمایه بر سر طبقه کارگر خراب می شود. طبقه کارگری که بدنبال خواست ساختارشکنی و اعتراض خود، به ناسیونالیسم دو آتشه و فاشیست در فرانسه چراغ سبز نشان داده است و سناریوی مقابله با تروریسم داعشی یعنی حمله به "بیگانگان" غیر فرانسوی و تعرض به زندگی خود در همه ابعاد آن را پذیرفته است. و اگر در مقابل فاشیست های علنی، حزب جمهوریخواه و کاندید آن فیلون رای بیاورد، دوره ای از حمله وسیعتر در مقابل کل جامعه قرار خواهد گرفت. در هر دو حال کارگر بازنده است و "مجرم". حتی بار سنگین ناشی از بی افقی و بی برنامهگی و ناامنی که خود بورژوازی باعث و بانی آن است،

بنام حق رای و تصمیم اکثریت کشور، بر دوش کارگر و مردم این کشور گذاشته می شود. این تصویری است که سرمایه و میدیای رسمی آن هرروزه در جامعه پمپاژ می کنند. کارگر در این سناریو هیچ نقشی، غیر از روی کارآوردن یکی از این "آلترناتیوهای" بورژوازی ندارد. دمکراسی پارلمانی، تابلوی نشونی است برای موجه نشان دادن این نظاره گری. این نوع "رای اکثریت" در این شامورتی بازی و ابلاغ "اراده" مردم به آن، در این رای گیرها، ارزشی بیشتر از توبه نامه های پس از شکنجه و زندان ندارد. طبقه کارگر و مردم محروم را در منگنه هراس از بیکاری و تعرض به سطح معیشت از یکطرف و خطر قربانی تروریسم اسلامی شدن از طرف دیگر گذاشته اند، استیصال و بی افقی خود را به استیصال و بی افقی جامعه تبدیل

کرده اند و با ادعای ناجی جامعه مردم را پای صندوق رای و انتخاب میان دو حزب دست راستی میکشانند. به دنیای دمکراسی بورژوایی خوش آمدید.

قابل کردن این شامورتی بازی به نام "اعمال اراده" و "رای اکثریت" فقط و فقط در خلا وجود یک جنبش عظیم کارگری و کمونیستی ممکن است. تا زمانی که این خلا وجود داشته باشد سهم کارگر کمونیست و مبارز، نظاره گری است و این سناریو همچنان ادامه پیدا می کند و اعتراض طبقه کارگر و اکثریت جامعه و تلاش آنها برای آینده ای بهتر دستمایه قوی شدن راست افراطی در جامعه میشود. امروز دنیا بیش از هر زمانی به یک کمونیسم قوی، میلیتانت و کارگری، نیاز دارد.

شماره ۱۴۰ حزب حکمت‌پژ

حزب حکمت‌پژ

www.hekmatist.com

سردبیر: فواد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

تماس با حزب

hekmatistparty@gmail.com

نه قومی، نه مذهبی! زنده باد هویت انسانی!